Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26050
Copyright: Admont, Benediktinerstift

SERMO DE NATIVITATE DOMINI.

HODIE FRATRES KARISSIMI. XPC NATUS EST. nos renati. Hodie saluator mundi p matrē nascendi tempus accepit. qui de patre natiuitatis non habet tempus. Hodie p hominem filius dei ingressus est mundū. cui manu ante hominē factus est mundus. Hodie habitator celi uenit ad terras. qui terrarū incolas euocaret ad celū. Mirabilis inq̄t ds in scis suis. Si in scis suis mirabilis ds. quomodo in se ipso mirabilis. Si mirabilis in iohanne quē nasci de patre senissimo & sterili matre p̄cepit. quanto magis in se est mirabilis. qui ut nr̄ condicionē carnis induceret nouum uirginis & conceptū dedit & partū. Ait sēs abacuch, pphta. Audiui auditionē tuā & timui. considerui opa tua & expauui. Quis ñ expauescat & metuat tanti pfundi tatē mysterii. quando q̄dē unus idemq; sine conceptione natus est deus. & sine ceramte factus ē homo. Duas in xpo generationes legimus. s. in utraq; incōprehense diuinitatis est xpc. Ibi enī illū ex semet ipso genuit ds. hic eū uirgo deo opante concepit. Ibi sine initio. hic sine exemplo. Ibi natus ut ēderet uita. hic factus ut tolleret morte. Ibi patri natus. hic hominib; pertatus. Illa natiuitate hominē fecit. hac generatione hominē liberauit. Utraq; fr̄is generationē ēi non posse narrari. sententia hec una cōplectit. Illa enī est ante hominē. ista sup̄ hominē. Illa incognitabilis. ista mirabilis. Cū autē duas xpi docem natiuitates nobis asserunt di filio natus. s. gemina in uno di filio ēfirmat esse substantia.